

Рис. 1. Структура системи інформаційної безпеки підприємства.

Впровадження Інтернету часто стає фоном, на якому відбуваються негативні процеси всередині колективу установи. Зокрема: марнується робочий час на недоцільне використання Інтернету; виникає напруженість на основі задрості “непід’єднаних” до “під’єднаних”; виникає роздратування на випадки обмеження доступу до певних служб чи сайтів Інтернету. Виникає ситуація, коли сторонні особи (зокрема родичі та знайомі співробітників) використовують Інтернет, разом з тим різко понижають рівень інформаційної безпеки підприємства. Спрощуються контакти працівників, які є небажаними для підприємства (з конкурентами, перевіряючими органами і т.п.); спрощується доступ працівників до небажаної інформації (компромату на керівництво, служб працевлаштування і т.п.). Провокуються конфлікти із суспільством та державою. Інтернет для підприємства часто стає джерелом нових конфліктів із зовнішнім світом. Природа таких конфліктів лежить у сфері нерегламентованого та безвідповідального використання Інтернету працівниками з подальшою відповідальністю за такі дії усього підприємства. Часто такі конфлікти набувають однієї з наступних форм: відповідальність підприємства перед законом та спільнотою за зловмисні дії працівників (спроби злону, спаму, порушення законів в Інтернет і т.п.); падіння престижу підприємства – через недолугу поведінку співробітників в Інтернет (наприклад некоректні повідомлення на форумах); відповідальність підприємства за певні упущення, які інакше могли б бути прихованими (наприклад, виявлення неліцензійних копій ПЗ при спробі автоматичної реєстрації у виробників); порушення авторських прав (працівники можуть використовувати Інтернет для завантаження неліцензійного ПЗ, баз даних, музики, фільмів, художніх творів). Бездумне впровадження Інтернету здатне завдати значної шкоди репутації та благополуччю підприємства.

Висновки. Система тотальної бюрократизації процедур і жорсткого контролю за їх дотриманням сама по собі не може забезпечити дієвого захисту бізнес-інформації. В основі будь-якої системи управління колективом в бізнесі лежить правильна мотивація його ключових гравців – менеджерів і провідних фахівців. Інформаційна безпека підприємства залежить як від управлінських якостей керівників, так і від досконалості інформаційних потоків на підприємстві і технологічного забезпечення. Окремим фактором впливу є доступ фірми до Інтернету та діяльність служби інформаційної та економічної безпеки підприємства, або менеджерів, які уособлюють ці функції. Важливим фактором небезпеки для підприємств є інфікування комп’ютерів. Інтернет є джерелом різноманітних загроз для комп’ютерної мережі та обладнання підприємства.

Література

1. Нікітін Л. Системний захист компанії від ворожого поглинання. // Фінансовий ринок України. – 2007 р. – №8. – с.35-36.
2. Сердюченко Н. Б. Інформаційне забезпечення підприємств в умовах невизначеності з врахуванням ризику // Економіка та держава. – 2007. - №1. –С. 46 – 47.
3. Гоцинський А. Віртуальні кластери як об’єкти інтегрованого маркетингового управління. // Маркетинг в Україні. – 2009 р. – №2. – 47-50 с.
4. Гаман С. М. Формування інформаційного простору підприємства// Інвестиції: пратика та досвід. – 2007. - №16 –С. 40 – 42.
5. Гарбарчук В. І. Інтернет як новий клас інформативних систем і перспективи їх розвитку.// Актуальні проблеми економіки. – 2008 р. - №12(90). – С.192-203.

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Понятівський М.С
Науковий керівник: Гапчак Т.Г., асистент

Анотація. *Висвітлено теоретичні аспекти управління в аграрному секторі за допомогою інформаційних систем. У статті розглянуто поняття, суть, призначення управління та його роль в розвитку народного господарства країни.*

Ключові слова. *Управління, інфраструктура, трудові ресурси, сільське господарство, інформаційні*

системи, зв'язок, ціна.

Вступ. Під системою розуміють множину взаємопов'язаних елементів, що становлять відповідну цілісність. Так, народне господарство країни, як система, складається з виробничо-технологічної та інформаційної систем. Перша система — об'єкт управління, друга — засіб для управління. Обидві системи перебувають у постійній взаємодії і взаємозалежності. Механізація та автоматизація кожної з них впливає на їх спільну ефективність. Взаємозв'язок між системами здійснюється з допомогою відповідних інформаційних комунікацій, від досконалості яких також значною мірою залежить дієвість обох систем. Реалізація функцій систем і їх коригування здійснюється через управління, що теж являє собою відповідну систему.

Оскільки в народному господарстві, у тому числі й в аграрному менеджменті, є багато об'єктів управління, то існує багато й управлінських та інформаційних систем для них. Вони можуть класифікуватися за різними ознаками.

Постановка завдання:

- подати теоретичні основи функціонування інформаційних систем та доцільності їх використання через менеджмент організаційно-виробничих процесів в сільському господарстві;
- виокремити сприятливий механізм управління в аграрному менеджменті через інформаційні системи

Результат дослідження. Підвищення ефективності аграрного менеджменту і сільського господарства в цілому значною мірою залежить від їх інформатизації, створення систем АРМ, локальних і глобальних комп'ютерних мереж, поглиблення зв'язків між вітчизняними і зарубіжними інформаційними, ринковими і науковими центрами на всіх рівнях галузі. Автоматизоване розв'язування задач аграрного менеджменту на регіональному рівні пов'язане з необхідністю виконання управлінських робіт на рівні району, області, автономії, виробничого об'єднання тощо. Такі задачі можуть вирішуватися у виробничих управліннях адміністративних одиниць, по лінії Держкомстату, в районних механізованих структурах, великих корпоративних об'єднаннях і ін- короткотермінове (щомісячне, декадне) і оперативне (щоденне) планування і управління процесами збирання, транспортування, здавання і прийому урожаю;

- облік, контроль і аналіз виконання планів та управлінських рішень;
- раціональний розподіл заготовленої продукції за споживачами.

У південних районах країни, де вирощується виноград, для ефективного управління збиранням і переробкою врожаю в ІС «Виноград» раціональним (з врахуванням особливостей культури) може бути такий комплекс задач:

- прогнозування урожайності і моменту дозрівання винограду на полях господарств району;
- щоденне планування збирання винограду по сортах і по господарствах на основі даних про терміни дозрівання і врожайність;
- визначення раціонального одноденного завантаження переробних заводів;
- розрахунок необхідної кількості збиральників і автомобілів для забезпечення плану збирання і перевезення врожаю;
- визначення оптимальних маршрутів перевезення винограду з місць збору до переробних пунктів;
- комплексний облік, контроль і аналіз збирання і переробки урожаю.

Рішення вказаних задач для координації робіт виробників, транспортників і переробників має велике значення, оскільки неузгодженість в обсягах збирання урожаю, його якості, обсягів і термінів доставки суттєво впливає на якість одержуваних продуктів після переробки винограду.

Для оперативного управління процесами транспортування, заготівлі, переробки і збуту молокопродуктів, що, як відомо, дуже швидко псуються, регіональним формуванням необхідно вирішувати задачі:

- аналіз виробничо-господарської діяльності з виробництва і заготівлі молока;
- облік, контроль і аналіз виробництва і заготівлі молока;
- оперативне управління заготівлею і транспортуванням молока; управління переробкою і реалізацією продукції.

У період масового дозрівання зернових та цукрових буряків і при необхідності мобілізації транспортних засобів району для оперативного управління перевезеннями можуть вирішуватися задачі:

- складання і видача водіям погодинних планів-графіків роботи;
- підготовка, видача, приймання і обробка дорожніх листів і товаротранспортних документів;
- облік перевезень і аналіз виконання завдань водіями.

Статистичні задачі поділяються на регламентні і не регламентні (за запитом).

В Україні уже існує загальнодержавна комерційна мережа зв'язку, що належить Міністерству зв'язку, а також мережі інших міністерств (оборони, транспорту тощо) і окремих відомств та комерційних структур. Більшість із них базуються на мережі Міністерства зв'язку. Ця ж мережа, вірогідно, може бути покладена і в основу створюваної інформаційної системи АПК, оскільки відсутність технічних засобів і великі капітальні затрати не дозволять в найближчому майбутньому створити власну виділену мережу передачі даних. На жаль, в існуючій мережі є досить висока ймовірність збоїв, низька швидкість передавання цифрової інформації, але за рахунок сучасних технічних засобів є можливість підвищити якість, швидкість та надійність зв'язку. В ній уже використовується цифрова радіорелейна лінія від Києва до наземної супутникової станції для зв'язку із Західною Європою та Америкою, побудована найпотужніша волоконно-оптична магістраль Київ—Одеса як складова частина морської волоконно-оптичної системи ІТУР (Італія, Туреччина, Україна, Росія), передбачена

побудова нових цифрових радіорелейних ліній.

Абоненти системи розділені на три групи. В першу групу входять обласні підприємства і організації АПК та суміжних галузей, що мають потребу регулярних інформаційних зв'язків по вертикалі і горизонталі

В третю групу абонентів включають інші обласні організації і підприємства АПК, що періодично контактують з районними організаціями і підприємствами, фермерськими і іншими господарствами. Абоненти районного рівня — це управляючі і контролюючі організації (Районне управління сільського господарства, Земельний відділ, Районна санепідемстанція, Районна податкова інспекція, Районна ветеринарна станція і т. ін.), обслуговуючі організації, окремі господарства.

В створюваній інформаційній і телекомунікаційній системі забезпечиться надійний зв'язок між сільськогосподарськими підприємствами, регіональними і вищими державними структурами. Уже частково створена перша черга телекомунікаційної мережі Мінагропрому України, що зв'яже робочі станції обласних комунікаційних вузлів із сервером Мінагропрому.

Як видно із схеми, WEB-сервер забезпечує накопичення і обмін даними про ціни продовольчого ринку України. До цього часу система збору, аналізу і прогнозування продовольчих товарів базувалась переважно на загальних кількісних показниках (вироблено продукції, урожайність культур, продуктивність тварин, реалізовано продукції тощо). Попередня динаміка збільшення величин цих показників створювала видимість вирішення соціальних проблем на селі, але з переходом у ринкове середовище і порушенням рівноваги в системі «попит-пропозиція» стара соціальна інфраструктура з точки зору ціни її корисності і фінансової обтяжливості при низькій платоспроможності сільського населення стала непотрібною

Висновок. У системі Мінагропрому, починаючи з районного рівня, вирішуються задачі зведення і аналізу даних, планування і прогнозування, регулювання. Основне джерело інформації для цього — річні та інші звіти, оперативні дані, а також статистичні дані, що збирає і надає користувачам Держкомстат.

У загальних рисах такі самі задачі вирішуються і в інших регіональних формуваннях, але, звичайно, зі своєю специфікою.

Література

1. Автоматизированные информационные технологии в экономике: Учебник / Под ред. проф. Г.А.Титаренко. — М.: Компьютер, ЮНИТИ, 1998. — 400 с.
2. Баронов В. В. и др. Автоматизация управления предприятием. — М.: ИНФРА-М, 2008. — 239 с.
3. Береза А. М. Основы створення інформаційних систем: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2008. — 140 с.
4. Гордієнко І. В. Інформаційні системи в менеджменті. Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. — К.: КНЕУ, 2007. — 128 с.
5. Кропивко М. Ф. і ін. Комп'ютерні технології в управлінні сільськогосподарським підприємством. — К.: ІАЕ УААН, 1996. — 168 с.
6. Кропивко М. Ф. Інформація в управлінні агропромисловим виробництвом: Монографія. — К.: ІАЕ УААН, 1997. — 252 с.
7. Нелеп В. М. Планування на аграрному підприємстві: Підручник. — К.: КНЕУ, 2000. — 372 с.
8. Тесленко Г. С. Інформаційні системи в аграрному менеджменті. — К.: КНЕУ, 2008. — 232 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ

Чорната Л.

***Анотація.** У статті розглянуто поняття та призначення інформаційних систем маркетингових комунікацій, запропоновано шляхи вдосконалення їх використання.*

***Ключові слова:** інтернет, система маркетингових комунікацій, інформаційні системи.*

Вступ. Технологічний прогрес дедалі сильніше змінює способи здобуття й обміну інформацією. З впевненістю можна говорити, що провідна роль у цьому процесі належить Інтернету. Його унікальність як каналу передачі інформації полягає в можливості одержання миттєвого зворотного зв'язку від користувача, в організації інтерактивної взаємодії. Особливості цього каналу ведуть до активнішого використання інтернет-ресурсів у системі маркетингових комунікацій: рекламі, PR, маркетингових дослідженнях. Обмеження даного способу знижуються із щорічним збільшенням кількості користувачів Інтернету. Сучасний світовий економічний розвиток дедалі більше пов'язується з інформацією та інтеграцією інтерактивних медіа у повсякденне життя людини. Сучасні світові та вітчизняні дослідники визначають охоплення новітніми інформаційними технологіями населення планети та домінування економіки знань одними з мегатрендів суспільного розвитку [5].

Сьогодні процес запровадження високотехнологічних продуктів підпорядковують законам дифузії